

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 151 af 18. Maj 1906 om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaa m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2469; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 767).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Mortensen): Ved første Behandling af dette Lovforslag var der her i Tinget nogenlunde Enighed om, at man ønskede Revisionen af Loven om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaa fremmet i denne Samling i Stedet for udsat. Vel noget under Hensyn dertil fik det Udvalg, der blev nedsat, et større Antal Medlemmer, end det under andre Omstændigheder vilde have faaet. Den Enighed, der var til Stede ved første Behandling, var ogsaa til Stede i Udvalget. Man var enig om at ønske, at Revisionen saa vidt muligt skulde foretages og ikke udsættes. Udvalget har ført Forhandlinger med Ministeren og har fra ham modtaget det Materiale, der foreligger Sagen vedrørende i Form af Ønsker fra Fiskeribefolkningen og Grundejerne langs Vandløbet, og de Udtalelser, disse Ønsker har givet fiskerikyndige Anledning til. Største Parten af dette Materiale findes optrykt som Bilag til Betænkningen. Udvalget har fundet, at den Del af Motiveringen for Udsættelsen af Revisionen, som gik ud paa, at man ønskede denne Revision foretaget sammen med Revisionen af de to almindelige Fiskerilove, ikke havde stort at betyde. Man var enig om, at denne Lov er noget særskilt, der har saa lidt Sammenhæng med de to almindelige Fiskerilove, at det nævnte Moment ikke kan komme i

Betragtning. Men det kan paa den anden Side ikke nægtes, at det Materiale, som foreligger, har bragt et nyt Moment ind, som kan trænge til nøjere Forhandling, inden man skrider til Revision.

I dette Materiale foreligger Ønsket om Nedlæggelsen af „Frisenvold Laksegaard“ og om Erhvervelse af Aalegaardsrettighederne ved Resenbro og Nedlæggelsen af Aalegaarden der, hvad formentlig vil bidrage til at forøge Fiskebestanden og saaledes være til Fordel for Fiskerne langs Fjorden, men der er ingenlunde Enstemighed om disse Ønsker. Nogle ønsker Laksegaarden bibeholdt, hvorimod der ikke er noget, der tyder paa, at der er nogen, der føler sig særlig interesseret i Aalegaardens Bibeholdelse. Det maa imidlertid erkendes, at langt de stærkeste Ønsker gaar ud paa Laksegaardens Nedlæggelse og paa Aalegaardens Erhvervelse. Om disse Spørgsmaal har Ministeriets sagkyndige udtalt sig, og blandt dem er der heller ikke Enighed. Det vil af det optrykte Materiale ses, at Fiskerikonsulenten gør gældende, at Driften af Fiskegaarden ved Frisenvold i den Tid, den har været under Staten, har forøget Fiskebestanden betydeligt og ophjulpet Fiskeriet, men paa den anden Side siger Fiskeriinspektøren, som støtter sig til det statistiske Materiale fra de paagældende 13—14 Aar, at det kan ikke siges at være Tilfældet. Han siger: Det er rigtigt nok, at Fiskebestanden kan stige og falde betydeligt fra Aar til Aar, men der er intet, der godtgør, at den i Løbet af de Aar er taget væsentligt til; det er efter som før. Han er altsaa ganske uenig med Fiskerikonsulenten med Hensyn til denne Paastand. Nu hævder Ministeren, at han overfor disse modstridende Anskuelser ikke har været i Stand til at tage sit endelige Standpunkt, og at han ønsker at faa nedsat en sagkyndig Kommission til ved en kort Behandling af denne Sag at finde ud af, hvad det kan være rigtigst at skride til, naar man endelig vil fremsætte Forslag til Revision af Loven.

Udvalget maa i Henhold til det saaledes foreliggende erkende, at det kan være vanskeligt for Ministeren at tage Standpunkt i denne Samling — nu vil det i alt Fald være for sent, det skulde være